

ת"פ 31355/10/13 - מדינת ישראל נגד גאמל אלחסניה, הובא

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 31355-10-13 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' אלחסניה(עציר)

בפני בעניין: כב' השופט הישום אבו שחאדה
מדינת ישראל באמצעות משטרת ישראל
תביעות- שלוחת רמלה ע"י עוה"ד גילה בן
עוזיהו
המאשימה

נגד
גאמל אלחסניה - הובא באמצעות שב"ס
ע"י עוה"ד ריהאם אבו סייף - סנגוריה
ציבורית
הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בביצוען של העבירות הבאות: הסעת תושב זר שלא כדין לפי סעיף 12(א)(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952 (להלן: **חוק הכניסה לישראל**); שהייה בישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל; מעשה פזיזות ורשלנות ברכב לפי סעיף 338(1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**); נהיגה ללא רישיון לפי סעיפים 10(א) ו-38(1) לפקודת התעבורה התשכ"א - 1961 (להלן: **פקודת התעבורה**); נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה.

2. על פי עובדות כתב האישום, במועד הרלווטי לכתב האישום היה ברשותו של הנאשם רכב מסוג קרייזלר הנושא לוחית רישוי ישראלית (להלן: **הרכב**). כמו כן, ביום 14.7.13 ניתן גזר דין כנגד הנאשם על ידי בית משפט השלום לתעבורה בירושלים ב-פ"ל 13-07-1933 ואשר לפיו נפסל הנאשם מלקבל רישיון נהיגה לתקופה של שלושה חודשים. ביום 10.10.13, נהג הנאשם ברכב על כביש 443 בסמוך למחסום מודיעין - מכבים. הנאשם הסיע ברכב חמישה נוסעים שכולם תושבי האזור, כאשר רק לאחר מהם היה אישור כניסה לישראל. באותה עת, היו בסמוך למקום נסיעתו של הרכב, שוטרים בתוך רכב משטרת לבן עם לוחית זיהוי אדומה. משהבחינו ברכב נסעו אחריו עד אשר עצר הנאשם את הרכב מול מחסום מכבים על מנת להוריד את הנוסעים, או אז, ירד מהרכב המשטרה אחד השוטרים והתקדם לכיוון הרכב. משהבחין הנאשם בשוטר החל בנסיעה והרכב המשטרה החל לנסוע אחריו, תוך הפעלת כריזה

וסירנה המורים לרכב לעצור. הרכב נסע בצורה מהירה, סטה בין נתיבים באופן פתאומי וגרם לרכבים אחרים לסטות לשוליים. בהמשך, ירד הרכב לשול הימני בנסיעה מהירה עד אשר הגיע למחסום שבו עמד שוטר, אשר סימן לנאשם לעצור תוך שהנאשם מתקרב אליו בצורה מסוכנת. השוטר חשש לחייו ולכן שלף אקדח לכיוון הרכב, רק אז נעצר הרכב במרחק קצר ביותר מהשוטר.

טענות הצדדים לעונש

3. באת כח המאשימה עמדה על חומרתן של כל אחת מהעבירות שבהן הורשע הנאשם וטענה שכל אחת מהן כשלעצמה יש בה כדי להצדיק הטלת עונש מאסר בפועל. בנוסף, לחובתו של הנאשם שלוש הרשעות קודמות בעבירות רכוש ועבירות של כניסה לישראל שלא כדון, כאשר הרשעתו האחרונה הינה משנת 2002. בנוסף, כאמור, הנאשם הורשע ע"י בית משפט השלום לתעבורה בירושלים ביום 14.7.13 ותלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי של שלושה חודשים לתקופה של שלוש שנים אם יבצע עבירה של נהיגה בפסילה או נהיגה ללא רישיון. על כן, המאשימה עתרה לעונש מאסר בפועל משמעותי, מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה, פסילה על תנאי, קנס וכן חילוט הרכב.

4. בא כח הנאשם הדגיש את העובדה כי הנאשם נשוי לאזרחית ישראלית ואב לארבעה ילדים וכי בין השנים 2002 ו-2013 לא ביצע עבירות פליליות וניהל אורח חיים נורמטיבי שסבב סביב בני ביתו ופרנסתם. לנאשם חובות כספיים שונים באזור מגוריו ועקב מחלוקות עם משפחתו המורחבת הוא מנוע מלהיות במחיצתם באזור מגוריהם. הנאשם עצמו ציין בדבריו האחרונים בטרם מתן גזר הדין שהינו מתחרט על מעשיו וכי במועד ביצוע העבירות עבר באופן אקראי במקום שבו עמד קרוב משפחתו תושב האזור שהחזיק היתר כניסה לישראל כדון, ואסף אותו וגם אנשים נוספים שעמדו עימו, שהיו גם כן תושבי האזור וסבר שגם להם יש אישורי כניסה לישראל. בנוסף, הנאשם ביטא את כאבו על ניתוקו ממשפחתו המורחבת.

5. המקרה שבפני כולל בתוכו אגד של עבירות שלא תמיד באות במאחד ומכאן הקושי לאתר את מדיניות הענישה הנוהגת לאירוע כזה שבו כל אגד העבירות מצטלבות באירוע אחד, כפי המקרה שבפני. על כן, אעמוד להלן על מדיניות הענישה הנוהגת, כאשר אני מחלק את הדיון לשלוש קטגוריות של עבירות:

א. העבירה של כניסה לישראל שלא כחוק;

ב. העבירה של הסעה של תושב זר שלא כדון;

ג. העבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון ומעשה פזיזות ורשלנות ברכב.

6. לאחר שאתאר את מדיניות הענישה הנוהגת בכל אחת מהקטגוריות האמורות אקבע את מתחם העונש ההולם הנוגע לכל אחת מהן. לאחר מכן, אקבע מתחם עונש הולם אחד למכלול העבירות המופיעות

בשלוש הקטגוריות.

מתחם העונש ההולם בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק

7. על המתודולוגיה בקביעת מתחם העונש ההולם בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק עמדתי בהרחבה בת"פ (רמ') 18159-09-13 **מדינת ישראל נ' שלאידה** [פורסם בנבו] (16.12.13). לא אחזור על הדברים פעם נוספת אך אביא את עיקריהם בתמצית:

א. קיימות שלוש דרגות אשם בביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק:

- א.1. דרגת אשם גבוהה ואשר לפיה מתחם העונש ההולם נע בין 7 ל-12 חודשי מאסר;
- א.2. דרגת אשם בינונית ואשר לפיה מתחם העונש ההולם נע בין חודש לבין שישה חודשי מאסר;
- א.3. דרגת אשם נמוכה ואשר לפיה מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד שלושה חודשי מאסר.

ב. דרגת האשם הבינונית מאפיינת את מי שנכנס לישראל שלא כדין ומבצע בנוסף לעבירת הכניסה לישראל שלא כדין, עבירות פליליות נלוות. זוהי למעשה הקטגוריה הרלוונטית לנאשם שבפני.

8. מן הראוי לציין שעל גזר הדין בעניין **שלאידה** הוגש ערעור על ידי המדינה לבית המשפט המחוזי במחוז מרכז (עפ"ג 61790-01-14) והערעור טרם נדון. מכל מקום, מתחם העונש ההולם לעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק לצורך הנאשם שבפני, בנסיבותיו האישיות ונסיבות ביצוע העבירה, נע בין חודש מאסר ועד שישה חודשי מאסר.

מתחם העונש ההולם בעבירה של הסעה של תושב זר שלא כדין

9. מדיניות הענישה בעבירות של הסעה, העסקה והלנה של תושבי האזור נקבעה ברע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 12.2.06, (להלן: **הלכת אבו סאלם**). אומנם פסק הדין ניתן לפני תיקון מספר 13, אך הדברים שנאמרו שם הינם טובים ונכונים גם למקרה שבפני, כאשר אני לוקח בחשבון את ההחמרה בעונש המקסימאלי, עקב קיומה של נסיבה מחמירה בדמות מספר מוסעים שעולה על שישה. **בהלכת אבו סאלם** כבוד השופט חשין עמד על כללי הענישה המנחים

בעבירות מעין אלה, וזאת בשל התופעה של פערים משמעותיים בענישה בין בתי המשפט השונים. נביא את תמצית הכללים כפי שנקבעו בפסק הדין:

א. להלכה שנקבעה ברע"פ 5198/01 טלעת חטיב נ' מדינת ישראל פ"ד נו(1) 769, יש שתי אונות. האונה האחת היא שעבירה לפי סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל, היא עבירה חמורה וכי העונש הראוי לה הוא עונש מאסר בפועל. האונה השניה, נסובה על החריג, היינו אותן נסיבות "יוצאות מגדר הרגיל" העשויות לשלול הטלתו של עונש מאסר. שתי האונות כפופות לעיקרון היסודי בדיני העונשין, קרי כי ענישה בפלילים לעולם ענישה אינדיבידואלית היא (פסקה 9 **להלכת אבו סאלם**);

ב. מדיניות הענישה הראויה בעבירות לפי סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל, נוטה לעבר הטלת עונש של מאסר בפועל, אלא שמדיניות זו תולה עצמה בנסיבותיו האישיות של כל מקרה ומקרה והעונש שיושט על עבריין חייב להלום את נסיבותיו של המקרה ושל העבריין הספציפי (פסקה 10 **להלכת אבו סאלם**);

ג. מדיניות הענישה המחמירה עדיין תקפה. יחד עם זאת, ניתן גם לחשוב על מקרים מתאימים שבהם ניתן לשרת את האינטרס הציבורי בעונשים שאינם דווקא של מאסר בפועל, אלא תמהיל של אמצעים אחרים כגון קנס כספי משמעותי, התחייבות כספית, מאסר על תנאי, שלילת רישיון נהיגה ותפיסה וחילוט של רכב שבו בוצעה עבירת ההסעה שלא כדין (פסקאות 11-13 **להלכת אבו סאלם**);

ד. יש ליישם את ההלכה על פי נסיבותיו של כל מקרה ומקרה. יש לתת ביטוי לנסיבותיו האישיות של העבריין, בהן גילו, מצב בריאותו ומצבו המשפחתי. משקל רב יש ליתן לנסיבות ביצוע העבירה ולמניעיו של העבריין ובייחוד יש להתחשב בסיכון שיצר הנאשם לשלום הציבור (פסקה 14 **להלכת אבו סאלם**).

10. לדוגמאות לאופן יישום הכללים הנ"ל, ראו את הפסיקה שלהלן: פסקאות 17-31 **להלכת אבו סאלם** רע"פ 6217/05 **חג'אג' נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 4.9.06; רע"פ 7391/08 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 14.9.09; רע"פ 1941/09 **עלאדין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 26.3.09; רע"פ 2210/11 **באזין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 24.3.11; רע"פ 9301/09 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 19.11.09; רע"פ 6141/09 **סלהב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 30.7.09; רע"פ 3865/09 **עיאדה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 10.5.09; ע"פ 5044/09 **חיון נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 23.6.09; רע"פ 8554/08 **פרץ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 23.12.08).

11. כמו כן, ככלל קשה להלום אי הרשעה בעבירות של העסקה, הסעה והלנה של תושבי אזור, אלא

במקרים נדירים וחריגים (רע"פ 5861/11 **יצחק דניאל נ' מדינת ישראל** [פורסם באתר בתי המשפט] ניתן ביום 18.8.11). בעקבות פסק דין **אבו סאלם** פורסמו הנחיות פרקליט המדינה מספר 2.15 שעניינן "מדיניות האכיפה של מעסיקים, מסיעים ומלינים של שוהים בלתי חוקיים בישראל".

12. על כן, הנני קובע כי בעת שמדובר בעבירה של הסעת תושב אזור, ללא עבירות נלוות, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לארבעה חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות במקרים המתאימים.

מתחם העונש ההולם בעבירות: נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון ומעשה פזיזות ורשלנות ברכב

13. על מנת ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת כאשר מדובר באירוע עברייני שכולל בתוכו את כל שלוש העבירות של נהיגה ללא רישיון, נהיגה בזמן פסילה ומעשה פזיזות ורשלנות ברכב, אבחן את הפסיקה שלהלן:

א. רע"פ 1891/14 **ברון נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (25.3.14). המבקש הורשע על ידי בית משפט השלום לתעבורה בביצוען של העבירות הבאות: נהיגה בזמן פסילה; נהיגה ללא רישיון; נהיגה ללא פוליסת ביטוח; נהיגה ללא רישיון רכב תקף; אי ציות לתמרור. על המבקש הושתו 7 חודשי מאסר בפועל תוך הפעלה של 7 חודשי מאסר על תנאי בחופף וכן פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ב. ע"פ 5446/13 **סאבר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (9.2.14). המערער הורשע על ידי בית המשפט המחוזי בעבירות הבאות: מעשה פזיזות ורשלנות ברכב; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו; נהיגה בזמן פסילה; עקיפה תוך חציית קו הפרדה רצוף; סטיה מנתיב לנתיב בניגוד לתקנות התעבורה; עקיפה כשהדרך לא פנויה. המערער היה נשוי ואב לחמישה ילדים קטינים. בית המשפט המחוזי קבע שמתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-24 חודשי מאסר בפועל. למערער היה גם עבר פלילי עשיר במיוחד בתחום התעבורה. בסופו של יום, המערער נדון ל-14 חודשי מאסר בפועל ושלוש שנות פסילה של רישיון הנהיגה. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

ג. ע"פ 1282/13 **ח'טיב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (26.6.13). המערער הורשע על ידי בית משפט המחוזי בנצרת בעבירות הבאות: מעשה פזיזות ורשלנות ברכב והעלבת עובד ציבור. המערער נדון לשבעה חודשי מאסר בפועל. בנוסף, בית המשפט הורה על הפעלת מאסר מותנה בן שישה חודשים

שנגזר בעבר על המערער, באופן שארבעה חודשים מתוכו ירוצו בחופף וחודשיים יהיו במצטבר. סה"כ הוטלו על המערער 9 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

ד. רע"פ 7982/13 **שגן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (6.1.14). המערער הורשע על ידי בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב בביצוען של העבירות הבאות: נהיגה ללא רישיון, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף. על המבקש הוטל עונש מאסר בפועל של 15 חודשים, תוך הפעלה של מאסר מותנה של 12 חודשים בחופף, 30 חודשי פסילה בפועל תוך הפעלה בחופף של עונש פסילה על תנאי של 12 חודשים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ה. ע"פ 2472/13 **אבו פארה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (14.8.13). המערער הורשע על ידי בית המשפט המחוזי בירושלים בעבירות הבאות: מעשה פזיזות ורשלנות ברכב; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו; נהיגה בשכרות; נהיגה בזמן פסילה; החזקת סם מסוכן לשימוש עצמי. בית המשפט המחוזי הטיל עליו 6 חודשי מאסר ויום אחד וכן פסילת רישיון נהיגה לארבע שנים. ערעורו לבית המשפט העליון התקבל כך שהופחת יום אחת מתקופת המאסר בפועל ונקבע שהעונש ירוצה בדרך של עבודות שירות.

ו. רע"פ 6300/13 **אליאס נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (18.11.13). המבקש הורשע על ידי בית משפט השלום לתעבורה בחיפה בעבירות הבאות: נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון ונהיגה ללא ביטוח. המבקש נדון לעונש מאסר בפועל ל-10 חודשים תוך הפעלת עונש מאסר מותנה בן 10 חודשים, מחציתו במצטבר ומחציתו בחופף, כך שסך הכל הושטו עליו 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בנוסף, הושטו עליו 40 חודשי פסילה בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי בחיפה נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ז. רע"פ 3878/05 **בנגוזי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (26.5.05). המבקש הורשע על ידי בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה בעבירה של נהיגה בזמן פסילה ונדון ל-12 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלה בחופף של עונש מאסר על תנאי של 12 חודשים. בנוסף, נפסל רישיון הנהיגה שלו למשך שלוש שנים. המבקש היה אב לעשרה ילדים, מפרנס יחיד, מחנך ורב המנהיג את קהילתו. ערעורו לבית המשפט המחוזי בתל אביב נדחה וכך גם נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

14. לאור כל האמור לעיל, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לאירוע העברייני **האחד** הכולל בתוכו את מקבץ העבירות של: נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון ומעשה פזיזות ורשלנות ברכב נע בין 4 ועד 20 חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם לאירוע נשוא כתב האישום

15. לסיכום, קיימים שלושה מתחמים הרלוונטיים לענייננו לפי שלוש קטגוריות העבירות שציינתי לעיל:

א. לגבי העבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, מתחם העונש ההולם נע בין חודש ועד שישה חודשי מאסר.

ב. לגבי העבירה של הסעת תושב זר מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד 4 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות.

ג. לגבי העבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון ומעשה פזיזות ברכב, המתחם נע בין 4 חודשי מאסר ועד 20 חודשי מאסר בפועל.

16. לצורך קביעת המתחם הסופי שיהיה רלוונטי לאירוע האחד נשוא כתב האישום, על כל העבירות שבו, יש לתת את הדעת גם ל-רע"פ 4869/11 **צפיר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (4.7.11). במקרה זה, המבקש הורשע על ידי בית משפט השלום בכפר סבא בביצוען של העבירות הבאות: ניסיון הסעת תושב זר שלא כדין; מעשה פזיזות ורשלנות ברכב; הסעת נוסעים בשכר; הסעת נוסעים מעל הכמות המותרת וללא חגורת בטיחות; נהיגה בזמן פסילה; נהיגה ללא רישיון; נהיגה ללא ביטוח. בית המשפט גזר על המבקש עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי פסילת רישיון וקנס בסך של 10,000 ₪. ערעורו לבית המשפט המחוזי במחוז מרכז נדחה וכך גם נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

17. לסיכום, לגבי האירוע נשוא כתב האישום שבפני, לפי מידת אשמו של הנאשם ונסיבות ביצוע מכלול העבירות המפורטות בו, הנני קובע מתחם עונש כולל **אחד** שנע בין 4 ועד 20 חודשי מאסר בפועל.

שאלת חילוט הרכב

18. בעת שמדובר בעבירה של הסעת תושבים זרים שלא כדין, קיימות שתי הוראות חוק מקבילות לצורך חילוט הרכב ששימש לביצוע העבירה. הראשונה, לפי סעיף 12א(ד2)(1) לחוק הכניסה לישראל, ואשר מותנה בקיומה של הרשעה קודמת באותה עבירה בשלוש השנים שחלפו. במקרה שבפני הנאשם לא הורשע בעבירה קודמת מאותו סוג, ובכל מקרה, המאשימה גם הבהירה כי איננה טוענת לחילוט הרכב מכח אפיק חילוט זה. השניה, לפי סעיף 39א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט - 1969 ואשר קובע כדלקמן:

"על אף האמור בכל דין, רשאי בית משפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש

שהוטל על הנאשם".

19. בפסיקה נקבע כי סמכות החילוט על פי סעיף 12א(ד2)(1) לחוק הכניסה לישראל וסמכות החילוט על פי סעיף 39(א) לפקודת סדר הדין הפלילי, הן שתי סמכויות מקבילות, ולא מדובר במתח בין הוראה כללית לבין הוראה ספציפית. בעת שמדובר בסמכות לפי סעיף 12א(ד2)(1) לחוק הכניסה לישראל, מדובר **בחילוט חובה** אלא אם כן קיימות נסיבות חריגות שלא לחלט את הרכב, ובעוד שסמכות החילוט לפי סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי היא סמכות **שבשיקול דעת**. הסמכות שהוספה בסעיף 12א(ד2)(1) לחוק הכניסה לישראל מטרתה היתה להחמיר עם מבצעי עבירות של הסעה שלא כדין של תושבים זרים באמצעות סנקציה נוספת שתצטבר למכלול העונשים שניתן להטיל (רע"פ 4105/06 גאבר נ' **מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (2.1.07) פסקאות ט' ו-י' לפסק דינו של כבוד השופט רובינשטיין; ע"פ 4089/07 **סיף נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (6.5.10), פסקה 45 לפסק דינה של כבוד השופטת נאור (כתוארה דאז); בש"פ 6467/09 **אבו חמדיה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (27.9.09), פסקה 6 להחלטתה של כבוד השופטת ארבל; רע"פ 4005/11 **חיטרוב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (14.6.11)).

20. במקרה שבפני, אומנם לנאשם אין הרשעה קודמת בעבירה של הסעת תושב זר שלא כדין וגם לא הורשע בעבירה של הסעת תושב זר "בנסיבות מחמירות" לפי סעיף 12א(ג1) לחוק הכניסה לישראל. עם זאת, לא ניתן להתעלם מהמשקל המצטבר של הנסיבות שלהלן:

א. על פי תקנה 578 לתקנות התעבורה, הנאשם, בהיותו תושב האזור, איננו רשאי לנהוג ברכב שאינו נושא לוחית רישוי של האזור, ללא היתר מאת מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה ושומרון. אף על פי כן, הנאשם נוסע ברכב הנושא לוחית רישוי ישראלית בתחומי ישראל;

ב. עובדות כתב האישום נשוא פ"ל 13-07-1933 של בית משפט השלום לתעבורה בירושלים קובעות כדלקמן:

1. בתאריך 7.7.13, סמוך לשעה 08:52, נהג הנאשם רכב מסוג קרייזלר, מ.ר. 69-579-28 ונסע בה (**צ"ל "בו" -ה.א.ש**) בכביש 375 מכיון מזרח למערב בסמוך לצור הדסה באזור שיפוט ירושלים.

2. באותן הנסיבות נהג הנאשם ללא רישיון תקף, משלא הוציא רישיון נהיגה מעולם.

3. באותן הנסיבות השתמש הנאשם ברכב ללא שהיתה על שימוש פוליסת ביטוח בת תוקף.

4. באותן הנסיבות השתמש הנאשם ברכב ישראלי ללא היתר.

עמוד 8

5. באותן הנסיבות נהג הנאשם ברכב כשרישיון הרכב פקע בתאריך 30.03.13".

ג. עינינו הרואות שהנאשם ממשיך להשתמש באותו רכב לצורך נהיגה בתחומי ישראל, חרף העובדה שאין לו רישיון נהיגה ועל אף גזר הדין שניתן על ידי בית המשפט לתעבורה בירושלים.

ד. ביום 29.9.13 בית משפט השלום לתעבורה בירושלים הורה על שחרור הרכב חזרה לידי הנאשם מאחר והסדר הטיעון שאליו הגיעו הצדדים לא כלל בקשה לחילוט הרכב. הדבר מלמד כי הנאשם פירש בצורה שגויה את העובדה שהמאשימה לא ביקשה לחלט את הרכב באותו הליך והמשיך לנהוג בו.

ה. הנאשם לא הסתפק בעבירה של הסעת תושב אזור שלא כדיון, שהיא העבירה העיקרית שמכוחה מתבקש החילוט, והוסיף למעשיו עבירה של מעשה פזיזות ורשלנות עת שברח מהמשטרה וכל זאת כאשר הוא פסול מנהיגה מכח החלטה שיפוטית.

21. **מכלול** השיקולים האמורים מובילני למסקנה שיש לחלט את הרכב. מן הראוי לציין שחילוט הרכב יש בו בכדי להטות את הכף לכיוון העמדה שאין להשית עליו ענישה כלכלית נוספת בדמות קנס, וזאת לא כל שכן כאשר בכוונתי להשית עליו גם עונש מאסר בפועל.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

22. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

לחומרא - עברו הפלילי של הנאשם, הן עברו עד שנת 2002 והן הרשעתו האחרונה בבית המשפט השלום לתעבורה משנת 2013; קיומו של גזר דין של בית משפט השלום לתעבורה לא הרתיעו להמשיך ולנהוג בישראל על אף המאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד כנגדו.

לקולא - הודאה וחיסכון בזמן שיפוטי והיותו נשוי ואב לארבעה ילדים שפרנסתם עליו.

23. על כן, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל.

ב. הנני מפעיל את המאסר המותנה של 3 חודשים מתיק פ"ל 13-07-1933 של בית משפט השלום לתעבורה בירושלים, שניתן ביום 14.7.13 וזאת כך שחודש אחד במצטבר וחודשיים בחופף לעונש

המאסר שהטלתי לעיל. **סה"כ ירצה הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו מיום
10.10.13.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורו לא יבצע עבירה לפי חוק
הכניסה לישראל התשי"ב - 1952.

ד. 5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורו לא יבצע עבירה לפי סעיף
338 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 או לפי סעיפים 10 או 38 או 67 לפקודת התעבורה התשכ"א -
1961.

ה. 20 חודשי פסילה בפועל, החל מיום שחרורו ממאסרו.

ו. הנני מורה על חילוט הרכב מסוג קרייזלר נושא לוחית רישוי 6957928 לאוצר המדינה.

ניתן בזאת צו כללי להשמדת מוצגים או החזרתם לבעלים הכל לפי שיקול דעתו של קצין משטרה. ככל שהנאשם ימציא
קבלות לגבי ציוד שנתפס בתוך הרכב יש להחזירו לידי.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ב' ניסן תשע"ד, 02 אפריל 2014, במעמד הצדדים.